

בעזרת השם יתברך

וועד העירוב

164 - 1 עמוד

מכתב עידוד להרה"ג ר' אשר
אנשיל קרויס זצ"ל
רב דק"ק ראצפערד

מהרה"ג ר'

אפרים פישל

הערשקאוויטש

שליט"א

אב"ד דק"ק האליין

ודומ"ץ צאנז

קלויזנבורג

אמרים פישל הערשקאוויטש

הא"ד דק"ק האליין יע"א

כעת בכרוקלין , ג'י.

לכבוד ידידי הרה"ג כנש"ק חוטר מגזע אראלים ותרשישים מעוז ומגדל
עוסק בצרכי ציבור באמונה ובפרט בקדושת השבת כענין תיקון עידובין וכו'
מו"ה אשר אנשיל קרויז שליט"א אברק"ק ראצסערט יצ"ו.

ע"ד תיקוני ערובין, הנה הלכה פסוקה בשו"ע או"ח סי' שצ"ה מצוה לחזור
אחר שיתופי מכרואות ומכרך עליו על מצות עירוב ופי' שם הט"ז ס"ק הטעם
דהוי מצוה הוא משום שלא יבא לידי איסור טלטול וכ"ג בשו"ת ח"ס או"ח סי'
צ"ט ובשו"ת דברי חיים ח"ב או"ח סי' ל"ג דהרבה מכשולים באים באין עירוב,
והמכשול הוא פשוט שהרבה אנשים שוכחים ומוציאים באיסור, ואע"ג דבא
ע"י שכחה והוי מתעסק, מיקרי מכשול ותקלה כמ"ש בשו"ת רעק"א סי' ח'
דיש כמתעסק בשבת איסור תורה וכ"כ בספר הבתים ח' שבת שערי איסור
הוצאה שער ט"ו או"ח כ"ד שיש בשכחה איסור מן התורה אע"פ שאין בו חיוב.

ואפי' כזה"ו דאין לנו רה"ר גמורה, מ"מ בשבת אפי' איסור דרבנן חמוד
ריש איסור אפי' כמתעסק, וכה"ג כתב הרא"ש בפ' כמה טומנין סי' ב' בשם
רבינו חננאל משום חומרא דשבת חשובה איסור דרבנן כשל תורה ואזלין
לחומרא (ועי' טובה י"ד:), ולכך מצוה למשמש בכגדיו ע"ש עם חשיכה שלא
יהיה בהם רכב שאסור לצאח בו בשבת, ואפי' עכשיו שאין לנו רה"ר גמורה,
וכמ"ש בשו"ע הרב ס"ס רנ"ב, וכיון דיש על איסור דרבנן של שבת חומר
דשבת לכך צריך כפרה אפי' עבר כשוגג על איסור דרבנן וכמ"ש באו"ח ס"ס
של"ד משא"כ כשאר איסורי דרבנן וכמ"ש הנתיבות חו"מ סי' רל"ד ולכן נחשב
מכשול ותקלה מה שאנשים שוכחים ומוציאים.

מלבד זה מצוי מכשול בהוצאה המפתחות בהחגורה ואינם בקיאים כיצד
לחברו עם החגורה, ופותרים גם כשיש על המנעול תורח רה"י כי כשהוא עומד
ככרמליח אסור לחתוך המפתח כשהמנעול הוא ככלל חורי רה"י, וגם הוצאת
מטפחת היר סביב הצואר הנשמט ארס כלל נ"ו חוכך לאסור, ועיקר ההיתר הוא
משום כבוד הבריות וכמ"ש בשו"ת קרן לדוד סי' צ' עיי"ש, ריכשלו כזה כי
משום כבוד הבריות לא התירו אלא היבא ראי אפשר להכין מע"ש כדאמרי'
בשבת פ"א: וכ"פ במג"א סי' שיי"ב סק"א וסי' שכ"ב סק"ד. ועי' שו"ת מהר"ם
כ"ד ברוך ה' שבת ס"ס צ"ו, והמטפחת אפשר להכין כביהב"ג בע"ש, גם כיון
דאפשר לעשות עירוב ולא עשו הוי כאפשר להכין בהיתר ואסור להוציאו אפי'
במקום כבוד הבריות, ועוד כמה מכשולות עצמו מספר.

אבל נראה לכאר עור טעם שמצוה לתקן תיקוני עירובין מלבד שלא יבוא
לידי מכשול יש מצות עשה ממש מה"ח והוא מצות והכינו את אשר יביאו, כי
ידוע שהצדוקים דעתם כיון שצוה השי"ת שלא להכעיד אש בשבת ולכך ישבו
בחושך ליל ש"ק לקיים מצות לא תבער אש ביום השבת, וכן אסור להטמין
בע"ש כדי לאכול צונן בש"ק לקיים מצות השי"ת שצוה שלא לכשל, וכן אסור
תיקון עירובין כדי לקיים איסור הוצאה, אבל חז"ל ע"פ הקבלה הל"מ הוא
שאין חכמית האיסור שלא להכעיד כדי שישב בחשך ושלא לכשל כדי שיאכל

צונן ושלא להוציא כדי שלא יהא הרבר במקום שלכו חסין, רק הא ביצד יש מצוה להכין בע"ש ולקיים מצות והכינו כי שבת נתנו לעונג ושמחה ולמנוחה ואין מנוחה רק ממלאכה רק גם להיות לו נייח (וכמ"ש בתוס' שבת קכ"ב ד"ה מעמוד בשם המכילתא), ולכך יש מצוה להרליק גירות ולהטמין וכמ"ש הבעל המאור כי מי שאוסר הטמנה מין הוא ועי' רב נסים גאון ריש ברכות, כי מצות עונג הוא הל"מ כמ"ש היראים סי' תי"ט.

וכן נמי מצות תקוני עירובין הוא כדי שיוכל לטלטל חפצים הנצרכים מבית לחצר ומבית לבית ומצות עירוב הוא חיוב הלי"מ כמו הדלקת נרות, וכ"כ מפורש בס' שכל טוב פ' בשלח עי' רי"ד והכינו את אשר יביאו את אשר יאכלו לא נאמר אלא אשר יביאו כלומר יבינו ביום הששי במבואות ובחצרות תיקוני לחיים וקורות וצורות פתחים ועירובים ושיתופים להתיד להם את אשר יביאו ביום השבת מרשות לרשות עכ"ל. וזהו בוונת המשנה שבת ל"ד. שכוללם יחד, עשרתם ערכתם הרליקו את הגר כי כולם טעם אחד להם, וכמ"ש היראים סי' תכ"ט כי בהם מקיים מצות והכינו את אשר יביאו והוא הכנה למצות עונג שבת, כי אפי' עישור פירות שאיסור לעשר בשבת הוא מדרבנן, מ"מ כיון שלא יעבור על דרבנן הוא אסור לו לאכול הפירות בשבת מקיים מ"ע מה"ת אם מפריש המעשרות בע"ש כן שוה לו מצות תיקוני עירובין ואפי' בה"ז שאין לנו רשה"ר גמורה מ"מ כיון דיש איסור דרבנן לטלטל ויבטל מצות עונג וניחא מקיים בעשיית עירוב מ"ע מה"ת, וכ"כ בלקח טוב פ' בשלח את אשר יביאו מכאן לעירובי חצירות מן התורה שיערב אדם בשבת כפת או כשום מאכל כדי שיטלטל מבית לבית ומחצר לחצר עכ"ל, והוי עשיית עירוב מצות חיוביות ושייך בה מצות חינוך לקטנים כדאי' בהוספתא עירובין פ"ב.

וזהו גם בוונת המדרש רבה אסתר ז' את סבור שמא לרעתך נתתי לך את השבת לא נתתי לך אלא לטובתך עכ"ל ומצות והכינו יש לו ג"כ חומרא דשבת, וגם נשים חייבות בה, וכמ"ש ר"ת לענין לחם משה שהיכות נשים בלח"מ כי כל עניני שבת איתקש לשמור, וכמ"ש בתוס' חכמי אנגליא ברכות ל"ג, אפי' בהכרלה אמרי' הואיל ולכבוד שבת קאתי בשבת דמי.

ובזכות שמירת שבת ככל פרטיה ודקדוקיה מנה שימלא ה' כל משאלות לבנו לטובה ולהנצל מחבלי משיח, ולבנין ירושלים וחומת אש סביב לה בכיאת משיח כב"א.

אפרים מישל הערשקאוויטש